

A polihisztor Kalmár György (1726–1782?) hosszú hexameteres költeményeit, mindenekelőtt a *Valóságos magyar ABC*-t és az ahhoz tartozó *Post Scriptum–Utóírást* számon tartotta a magyar irodalomtörténet-írás. Méghozzá olvasatlanul. E művek valószínűleg még szakmai körökben is ismeretlenek. Ennek nyilván legfőbb oka, hogy a szövegeknek mindmáig nem volt modern kiadása. A másik ok már Kalmár kortársainak is szemet szúrt: a szerző különös, bár megmagyarázott hangjelölései. A magyar nyelv leírásához nyolcvan különböző karaktert tartott szükségesnek, amelyek eléggé megnehezítik a szövegek olvasását.

A kritikai kiadás elsődleges célja, hogy Kalmár György több ezer sornyi hexameterére elérhetővé váljon az érdeklődők számára. Az *elérhető* kifejezést a sajtó alá rendező, Hegedüs Béla – Kalmárhoz hűen – több értelemben használja. Fontos, hogy maga a szöveg elérhető legyen mint mű: könnyen olvashatónak és egyúttal idézhetőnek kell lennie, ezért szükséges volt annak modern átírása. De ugyanígy fontos volt, hogy az valamennyire érthető is legyen. Ehhez az *editio minor* típusú szövegkiadások kínálta lehetőségeket messzemenően kihasználva strukturálta és *megalkotta* a főszöveget, lehetséges kiindulópontot mutatva az olvasóknak a bevezetőben.

RMKT
XVIII.
század

KALMÁR
GYÖRGY

HEXAMETERES
MAGYAR
KÖLTEMÉNYEK

RÉGI MAGYAR KÖLTŐK TÁRA
XVIII. SZÁZAD

KALMÁR GYÖRGY

HEXAMETERES MAGYAR
KÖLTEMÉNYEK

9 786155 478864 >

RECITI

UNIVERSITAS KIADÓ
RECITI